

Nr 431

Av herr Eliasson i Moholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts
*framställning om anslag till Beredskapsarbeten på
vägar och gator.*

Under rubriken "Vägbyggnader i enskild ägo" i nionde huvudtiteln lämnas den upplysningen, att skogsstyrelsen begärt en anslagshöjning med 3 800 000 kronor av det reservationsanslag på 7 700 000, som innevarande budgetår anvisats att avräknas mot automobilskattemedel. Skogsstyrelsen redovisar skälen till den begärda anslagshöjningen och av redovisningen framgår, att det föreligger ett stort behov av vägbyggnader å skogar i enskild ägo och ett mycket stort intresse härför från skogsägarnas sida. Medel, som å tilläggsstat för budgetåret 1958/59 ställts till disposition för detta ändamål i sysselsättningsbefrämjande syften, har helt förbrukats.

Här föreligger alltså den situationen, att på arbetsplatser spridda runtom i landet kan genom dessa bidrag skapas arbetstillfällen för ett betydande antal människor. Vi anser, att sådana möjligheter till sysselsättningsbefrämjande i första hand bör utnyttjas och komma före olika slag av beredskapsarbeten på nytillskapade arbetsplatser. Ur den synpunkten anser vi, att det varit välmotiverat, att vid den fördelning av disponibla medel till vägbyggnader att avräknas mot bilskattemedel, som skett mellan nionde och femte huvudtiteln, skogsstyrelsens äskande blivit tillgodosett.

Under nionde huvudtiteln upptages dock ett oförändrat anslag med 7 700 000 kronor. I femte huvudtiteln föreslås under rubriken "Beredskapsarbeten på vägar och gator att avräknas mot automobilskattemedel" 160 000 000 kronor, vilket innebär en höjning mot innevarande budgetårs anslag med 35 000 000 kronor. Utrymme hade alltså funnits för beaktande av anslagsbehovet till skogsvägar i enskild ägo. Det kan nu befaras, att då särskilt anslag redovisats till skogsvägar i enskild ägo, blir inom detta område föreliggande ytterligare bidragsbehov icke beaktat vid beredskapsanslagets disposition. Några hinder borde dock icke föreligga härför, och vi anser att riksdagen bör understryka önskvärdheten av att arbetsmarknadsstyrelsen — naturligtvis med beaktande av angelägenhetsgraden — tar hänsyn till de arbetsobjekt, som skogsstyrelsen i sina petita redovisat.

Vi hemställer,

att riksdagen vid behandling av anslaget under femte huvudtiteln till Beredskapsarbeten på vägar och gator till Kungl. Maj:t framför här anförda synpunkter.

Stockholm den 27 januari 1960

Rolf Eliasson

Eric Nilsson

Einar Hægglom

Sven Svensson
i Krokstorp

Nils Agerberg

Carl Östlund

Erik Magnusson
i Tumhult

Bo Turesson

Nr 432

Av herr **Johansson i Norrköping m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till underhåll av enskilda vägar m. m.

På förslag av Kungl. Maj:t beslöt 1956 års riksdag att statsbidrag till underhåll av enskild väg må utgå med 65 % av den uppskattade kostnaden eller — då synnerliga skäl föreligger — med 80 %. Beslutet innebar en höjning med 5 %. I motioner till 1958 års A-riksdag (I:166 och II:189) hemställdes om en ökning av bidraget med ytterligare 5 % till 70 resp. 85 % av den uppskattade underhållskostnaden. Statsutskottet (SU 6) framhöll att starka skäl onekligen kunde åberopas för en ökning av procentsatsen. Med hänsyn jämväl till de ekonomiska konsekvenserna härav för statsverkets del fann utskottet emellertid sig icke berett att — enbart på grundval av det förslag härutinnan som framlagts i motionerna — då förordade en sådan ändring av bidragsbestämmelserna.

Statsutskottets uttalande, vilket godkändes av riksdagen, föranledde väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att företa vissa undersökningar rörande förändringar i kostnaderna för underhåll av enskilda vägar under de senaste åren. Det visade sig därvid att kostnadsökningarna från år 1955 — vars kostnadsläge varit bestämmande för nu gällande bidragsprocent — till år 1958 totalt vore av sådan storleksordning, att bidraget skulle behöva ökas med 10 % för att den på intressenterna fallande andelen skulle bli oförändrad. Då kostnadsökningen icke enbart berodde